

bekezdésének 1. pontja alapján megtagadta a kir. ítélőtábla, mert a tanukkal bizonyítani kívánt körülményt az ügy elbírálása szempontjából immár lényegtelennek találta.

II. A kir. ítélőtábla a rövid uton betekintett B. 6952/1926. sz. iratok tartalmából tényként állapítja meg, hogy ebben az ügyben főmagánvádló ellen zsarolás vétsége miatt azért emeltetett vád, mert a Kiss Gábor ellen fogantatosított árverés alkalmával az árverelni szándékozót az árveréstől erőszakos fellépésével visszatartotta.

Megállapította továbbá, hogy az ebben az ügyben tartott főtárgyaláson Bánszky Jenőné azt vallotta, hogy főmagánvádló senkit sem próbált megakadályozni az árverésben, de megállapítja azt is, hogy Bánszky Jenőné nem a Szikszay Géza ellen tett panaszában, sem pedig a Szentmihályi András bírósági végrehajtó ellen lefolytatott felügyeleti vizsgálat során tett vallomásaiban a főtárgyalási vallomásával ellenkező vallomást nem tartott, s hogy a kérdéses zsarolási ügybeli főtárgyaláson kihallgatott többi tanuk egyike sem vallott a főmagánvádlót terhelően.

Tényként állapítja meg végül a kir. ítélőtábla, hogy ennek ellenére vádlott a közleményében azt állította, hogy Bánszky Jenőné állítása szerint Piroskáék mindenkit megfenyegettek, aki lícitálni merésztelt s hogy továbbá közleményében főmagánvádló személyét közelebbről mint a csongrádi bombaper volt vádlottját, felmentett vádlottját jelöli meg, aki ellen tartott főtárgyalás alkalmával a folyosón a kíváncsiságok között egy detektív volt, aki minden elhangzott magánbeszélgetésre felfigyelt, de semmi érdemlegeset nem tudott felcsipni.

E kiegészítéssel a kir. ítélőtábla az alsóbíróság által a bizonyítás anyagának egyébként megfelelően megállapított tényállást valóban fogadta el.

E tényálláshoz képest az elsőbíróság helyesen állapította meg a vádlott bűnösségét annál is inkább, mert vádlott a kir. ítélőtábla megítélése szerint sem közölte hiv. szellemben és igazán a nyilvános főtárgyaláson Bánszky Jenőné vallomásával kapcsolatban történeteket, hanem a valóságnak meg nem felelően a főmagánvádló hátrányára.

Fölre nem ismerhető célatossággal említette cikkében a főmagánvádlót mint a csongrádi bombaper volt vádlottját, felmentett vádlottját. Főmagánvádlónak azt a volt vádlott minőségét a zsarolási ügygel össze nem tartozóan ok nélkül hányorgatta fel; erre magánérdeke semmiféle vonatkozásban nem készíthette, a közérdek szempontjából pedig éppen az kívánatos, hogy a csongrádi bombaperben hozott bírói ítéletek igazságosságában a közvélemény mindjobban megnyugodjék s a lecsillapult kedélyek újból fel ne zaklattassanak. Vádlott ennek épp az ellenkezőjét célozza. Közleménye utolsó mondatában foglalt ama kijelentéssel pedig, hogy a folyosón levők között egy detektív is volt, aki a magánbeszélgetésekre felfigyelt, de semmi érdemlegeset nem tudott felcsipni, burkoltan ama gyanújának ad kifejezést, hogy főmagánvádló a csongrádi bombaperben mégis bűnös, felmentése ellenére a detektív figyel, hogy ellene terhelő adatot szerezzen s abban a tudatban jelöli meg főmagánvádlót a csongrádi bombaper volt vádlottjának, felmentett vádlottjának.

Törvény szerint minősítette továbbá az elsőbíróság a vádlott cselekményét is.

Vádlott hasonló cselekmény miatt egy ízben elítélve, egy ízben pedig büntetve volt ugyan és helyes a súlyosítóként felhozott az a körülmény is, hogy vádlott a rágalmozó tényállításon felül becsületsértő kifejezést is használt.

Ezen súlyosítókkal szemben azonban a kir. ítélőtábla vádlott elégtételadásra készségében a megbánás jeleit is észlelte s ezt, valamint azt a körülményt, hogy vádlott egyébként a főmagánvádlóra kedvező tárgyalási adatokat is közölte s hogy a főmagánvádló ellen valóban a tényállításban kifejezésre jutott vád emeltetett, további enyhítő körülmények gyanánt mérlegelte.

Ez utóbbiak nagyobb számára és nyomatékos voltára tekintettel a cselekményre főbüntetésül megállapított fogházbüntetés legkisebb tartamát is a kir. ítélőtábla aránytalanul súlyosnak és a Btkv. 92. §-ának alkalmazását indokoltknak találta.

Azért a kir. ítélőtábla az elsőbíróság ítéletének a büntetés kiszabására vonatkozó részét a vádlott sérelmére letételt, a Bp. 385. §. 3. pontjában foglalt semmisségi okból a Bp. 423. §. 2. bekezdéséhez képest megsemmisítette, vádlottra pénzbüntetést szabott ki s ennek nagyságát vádlott alanyi és tárgyi bűnössége fokával és vagyoni viszonyaival arányban állapította meg.

Ezzel a megsemmisítéssel a kir. ítélőtábla az elsőbíróság ítéletét egyéb felebbezett részében a Bp. 423. §. 3. bekezdéséhez képest a fentiekkel kiegészített indokai alapján helybenhagyta.

A nem vagyoni kár meg nem ítélese tárgyában rendelkezés nem felebbezett részét az elsőbíróság ítéletének a kir. ítélőtábla a Bp. 387. §. 1. bekezdéséhez képest érintetlenül hagyta, mert hivatalból figyelembe vehető semmisségi okot nem észlelt.

Vádlottnak a felebbeviteli főtárgyalás költségeiben való marasztalása a Bp. 479. és 480. §-án alapul.

Szeged, 1927. évi december hó 29. napján.

Dr. Kovács Rókus s. k. a tanács elnöke, dr. Juhász István s. k. előadó.

A kiadvány hitelűl:
Lang Antal
irodafejtiszt.

A Magyar Királyi Kuria.

B. I. 957/1928/21. szám.

A MAGYAR ÁLLAM NEVÉBEN.

A magyar kir. Kuria sajtó útján elkövetett rágalmozás vétsége miatt Nagy Sándor ellen indított bünygyet, amelyben a szegedi kir. Törvényszék 1927. évi augusztus hó 16. napján B. 2339/1927/15. sz. alatt a szegedi kir. Itélőtábla pedig vádlottnak felebbezésére 1927. évi december hó 29. napján B. 1919/1927/18. sz. alatt ítéletet hozott, a vádlott és védője részéről használt, írás-

ban is indokolt semmisségi panasza folytán az 1928. évi október hó 23. napján megtörtént nyilvános tárgyaláson a koronaügyésznek meghallgatása után vizsgálat alá vette és meghozta a következő végzést:

Indokolás:

A kir. Itélőtábla ítélete ellen védő a vádlott csatlakozásával a Bp. 385. §. 1. a) pontjára való hivatkozás mellett semmisségi panaszt jelentett be, mert a megállapított tényállás bűncselekményt nem foglal magában. Ez a semmisségi panasz az írásbeli indokolás szerint arra van alapítva, hogy vádlott javára tévesen mellőzték St. 44. §-ának alkalmazását, mert vádlott a cikk tárgyát képező főtárgyalást teljes objektivitással közölte és a közlemény hiv. és igaz jellegén nem változtat az, hogy Bánszky Jenőné tanúnak imputált kijelentés téves, hogy nebb abban a formában hangzott el, ahogy közöltetett. Hangoztatja az írásbeli indokolás, hogy a cikkben minden célatosság nélkül nevezte főmagánvádlót »bombaper felmentett vádlottjának».

A semmisségi panaszt a kir. Kuria alaptalannak ismer- te fel.

A cikk tárgyát képező főtárgyalás jegyzőkönyvének és a többi bünygyi iratnak adatai alapján a kir. Itélőtábla megállapította, hogy Bánszky Jenőné tanu a főtárgyaláson egyáltalán nem vallotta azt, hogy »Piroskáék mindenkit megfenyegettek, aki lícitálni merésztelt»: de nem mondotta ezt a többi tanu sem. Vádlott tehát nem téves formában közölte a nevezett tanu vallomását, hanem tudatosan megtoldotta azt egy olyan tényállással, amit, vagy amirehhez hasonlót a tanu egyáltalán nem mondott és ami főmagánvádlóval szemben rágalmozás tényálladé- kát foglalja magában. Ilyen körülmények között a vád- lott nem hivatkozhat a St. 44. §-ában megadott men- tességre még akkor sem, ha a szóban forgó nyilvános tárgyalás lefolyását egyébként hiv. szellemben és igazán közölte is.

Dr. Szabó József professzor tragikus halála

Pénteken délből az idegklinikáról hazamenet a Zerge-uccában összeesett és azonnal meghalt

(A Delmagyarország munkatársától.) A szegedi tudományegyetemnek ismét gyásza van. Dr. Szabó József egyetemi tanár, az ideggyógyintézeti klinika tudós vezetője, *pénteken délután egy órakor a Zerge-uccában hazafelé haladva az uccán összeesett és meghalt.*

Dr. Szabó professzor pénteken reggel az idegklinikán rendes időben jelent meg. Szokott munkakedvével végezte munkáját. Kedélyesen beszélgetett el a betegekkel, jelentéseket hallgatott meg, munkatervéről, közeli szabadságáról beszélt munkatársaival. Délben azután derűs és vig hangulatban távozott el a klinikáról. A Széchenyi-térig gyalog ment, majd a Tisza-szálló előtt villamosra ült. A villamoson ismerőseivel is találkozott, még valaki megdicsérte egészséges tartását.

— Nagyszerű lehet ilyenkor a Tiszán —, mondotta kedélyesen a professzor és fehér szalmakalapját levéve, megtörölte gyöngyöző homlokát.

Hirtelen halál az uccán

A Boldogasszony-sugáruti megállónál le- szállt a villamosról és nyugodt léptekkel ha- ladt a Zerge-ucca felé. Szabó professzor az Alföldi-uccában lakott és mindennap ezen az utvonalon szokott hazafelé menni.

A Zerge-uccában déli háromnegyedgyor alig járt valaki. A professzor kalapját levéve haladt az uccán, amikor a Zerge-ucca 14. számu ház előtt *hirtelen megtántorodott, a fejéhez kapott, majd a következő pillanatban nagy zuhanással eldőlt az ucca kövezetén.*

Tragédiája másodpercek gyorsaságával zaj- lott le. Rövid idő múlva néhány járőkelő hozzáfutott, majd azonnal értesítették a men- tőket. Közben többen felismerték, értesítették a rendőrséget, a központi egyetemet, majd a professzor hozzátartozóit. Az azonnal meg- jelent mentők azonban már csak a *beállott halált* konstatálhatták. A professzor fején mély seb látszott. A zuhanás következtében súlyosan megsebesült. A helyszínre rutva ér- kezdő kétségbeesett feleségének kérésére holt- testét az Alföldi-ucca 8. szám alatti lakására szállították.

A tragédia hire

Dr. Szabó professzor tragikus halálhíre a kora délutáni órákban elterjedt a városban. Mindenütt a legnagyobb megdöbbenéssel és részvétellel tárgyalták az »élő halottak« atyjá- nak tragikus halálát. Az ideggyógyintézet

A n. é. közönség szíves ludomására ho-
zom, hogy

fűző szalonomat fehérműkészítéssel kibővítve

Tisza L. körut 77 és Petőfi S. sugárut sarok
(városi zenede-öntöl)

újból megnyitottam.

Előnyös berendezkedésem folytán olcsó
árainról, elismeren szép munkáimról szí-
veskedjen meggyőződni. 299 Tisztelettel:

KERESZTESSY JULIA.

De törvénysértés nélkül állapították meg az alsófoku bíróságok a vádlott bűnösségét amiatt is, mert 5 cikk- ben főmagánvádlót, mint »bombaper vádlottját«, másutt »a bombaper felmentett vádlottját« említi. Az alsófoku bíróságok helyesen állapították meg, hogy vádlott sér- tési szándékkal használta ezt a tényre utaló, minden- esetre főmagánvádlóra nézve megszegyenítő kifejezést.

Ily szándék fennforgása esetén pedig a Bp. 13. §-nak 3. pontja értelmében még a kifejezés valósága sem zárja ki a becsületsértés vétségének megállapítását. Ennél fogva a vádlott és védő semmisségi panaszát a Bpn. 36. §-nak 1. bekezdése értelmében el kellett utasítani.

Budapest, 1928. évi október hó 23. napján.

Ráth Zsigmond s. k. Dr. Csengey Miklós s. k.
a kir. Kuria másodelnöke. előadó.

homlokzatára azonnal felvonták a gyászlobogót és az intézet belegei szomorúan figyeltek fel, amikor az ápolók és az intézeti orvosok mély részvétellel tárgyalták a tragédiát.

Élete

A kiváló orvosprofesszor fiatalon, élete de- len, 47 éves korában halt meg. A kolozsvári egyetem neveltje volt, még Kolozsvá- ron kapta meg a magántanári címet. Az egye- temnek Szegedre költözésével, 1922-ben egye- temi nyilvános tanár lett és vezetője az egye- tem ideggyógyászati klinikának. Életének leg- főbb vágyát már nem érthette meg. A klinika rövid időn belül új, modern otthont kapott volna, az új klinika tervei Szabó profesz- sor elképzelése szerint készültek el, de az új épületbe már nem költözhetett be.

Az egyetem gyásza, a temetés

Az egyetem rektori hivatala a következő közleményt adta ki:

Dr. Szabó József egyetemi nyilvános rendes tanár, az elme- és idegklinikai igazgatója, folyó hó 5-én, a kora délutáni órákban váratlanul elhunyt. Az egyetem tanácsa, majd pedig or- vostudományi kara azonnal rendkívüli ülésre gyűlt egybe. A tanács mély megdöbbenéssel vette dr. Szabó Józsefnek, az orvostudományi kar prodékánjának és így a tanács tagjának váratlan elhunytát tudomásul, az elhunyt ér- demeit jegyzőkönyvben örökítette meg és ha- tározatilag kimondotta, hogy a megboldogultat az egyetem halottjának tekinti, eltemetéséről a tanács gondoskodik és a halottat az egyetem központi épületének előcsarnokában fogja fel- ravatkoztatni és onnan fogja 7-én, vasárnap délután 5 órakor a belvárosi temetőben örök nyugalomra helyeztetni. Az egyetem tanácsa az özvegy kívánságára a megboldogultat egész életén át jellemző egyszerűségnek megfelelően fogja eltemettetni és így a kegyeletnek koszorú- küldésével való kifejezését is mellőzni ki- vánja, koszorúmegváltási összegeket pedig diákszociális célokra kívánja fordítani.

A MEFHOSZ

A MEFHOSZ a következő közleményt adta ki:

Dr. Szabó József professzor halálával kap-